

عنوان مقاله:

تباهی اخلاق عربی به وسیله میراث صوفیانه و پیوند تصوف و تشیع (بررسی و نقد ادعاهای محمد عابد جابری)

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه امامیه، دوره 5، شماره 9 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

حمزه علی اسلامی نسب - دانشجوی دکتری فلسفه اسلامی دانشگاه باقرالعلوم علیه السلام

محمد سوری - استادیار گروه فلسفه پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

سیدمحمد اکبریان - استادیار گروه فلسفه پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

خلاصه مقاله:

محمد عابد الجابری، فیلسوف پرآوازه مراکش، با تالیفات بسیار خود در حوزه های متعدد علوم انسانی توانست جایگاه قابل توجهی در جهان عرب و بخش هایی از جهان غرب به دست آورد. وی معتقد بود جهان عرب از قرون طلایی ابتدایی خود بسیار فاصله گرفته و در بحران های اخلاقی و فرهنگی و اقتصادی غوطه ور است؛ از این رو با بررسی میراث های پنج گانه ایرانی و یونانی و صوفیانه و اسلامی خالص و عربی خالص نتیجه گرفت که تمام عقب ماندگی های جهان عرب ریشه در تفکرات میراث ایرانی (اردشیر) دارد که در قالب آموزه های دو مذهب ساختگی تشیع و تصوف، به مانند دو تیغه قیچی، اخلاق عربی را به تباهی کشاندند. در این مقاله پس از گزارش اجمالی از ادعاهای جابری درباره تصوف از جمله ریشه داشتن زهد صوفیان در دنیاگریزی مانویان و پیوند میان تصوف و تشیع و ریشه داشتن ولایت صوفیانه در ولایت و امامت شیعی و تاثیر میراث ایرانی در احوال و مقامات صوفیه و چگونگی تاثیر آنها در اخلاق عربی این ادعاها را بررسی و نقد می کنیم.

کلمات کلیدی:

محمد عابد جابری، تصوف و تشیع، میراث ایرانی، زهد، ولایت صوفیانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246778>

